

## ***Even uw aandacht...***

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.*

*Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.*

*Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenu en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.*

*Veel leesplezier!*



**GEBROKEN IJS**

Een komedie

door

Haye van der Heyden

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2019

Nr.3495

## ***PERSONAGES***

(4 dames – 3 heren – Fig.)

ARNOLD, contrabassist, oud, weduwnaar :

VICTORINE, van goede huize, eind zestig, gescheiden :

SUZAN, dochter van Victorine, 33 jaar :

RICHARD, steward, 36 jaar, alleenstaand :

MATHILDE, in de zestig en zonder haar man Oscar op cruise :

HENDRIK, oud en puissant rijk :

IRIS, oud, breekbaar en bijna op :

Er is een aantal figuranten. Oudjes die zitten te slapen of te patiencen. Het zijn steeds andere. Het merendeel bestaat uit poppen, er zitten echter steeds een paar echte figuranten tussen, die een beetje of iets meer bewegen en zo nu en dan een loopje maken. Eventueel aangevuld met acteurs die in die scène niet voorkomen. Zo ziet het er nog aardig naar uit dat we op een goed gevulde cruiseboot verblijven.

## ***DECOR***

De handeling vindt plaats op het dek The Maria Stuart. Op het toneel een groot stuk van het grote dek. Met rechts een bar met wat krukken, links nog net een hoekje van het zwembad met zonneterras en in het midden het zonnedek met ligstoelen.

## ***KORTE INHOUD***

'Gebroken IJs' speelt zich af op het dek van de 'Maria Stuart' een luxueus cruiseschip met hoofdzakelijk alleenstaande bejaarde passagiers. Ieder heeft zo zijn eigen beweegredenen om onderdeel te zijn van dit comfortabele 'drijvende bejaardentehuis'. Vanuit de dekstoelen stijgt regelmatig de gulle lach omhoog en als het ijs eenmaal gebroken is ligt zelfs de romantiek op de loer. Er wordt gedronken, gedanst en gezongen, maar achter de façade van het 'dolce far niente' verschuilt zich ook de tijdgeest die het ouder worden niet altijd even soepel laat verlopen. 'Gebroken ijs' is een pure komedie met veel humor en ontroerende momenten.

## ***EERSTE BEDRIJF***

### **Zaterdag overdag.**

#### **Scène 1**

*(Zomer. Zaterdagmiddag. Het dek van het cruiseschip. Ruime luxe alom. Het middelste gedeelte heeft de focus. In de achtergrond uitzicht op de haven van Bergen, Noorwegen. Easy contrabasswing in de achtergrond. In de dekstoelen zitten Mathilde, Hendrik en Iris. Een stukje uit elkaar. Steeds een dekstoel er tussen. De muziek gaat naar zacht.)*

IRIS : Henri Kissinger heeft op deze boot gelogeed. En Jimmy Carter. Helmut Kohl. Julio Iglesias. Claudia Cardinale. Allemaal beroemdheden.

MATHILDE : En allemaal over de honderd. Ik bedoel, het is toch een soort bejaardentehuis, maar dan heel duur.

HENDRIK : Volgens mij is een gewoon bejaardentehuis leuker. Daar heb je niet iedere drie weken andere burens.

MATHILDE : In een gewoon bejaardentehuis zitten ze in een overgooiertje te kwijlen boven karnemelkse pap met klonten. Hier staat gerookte zalm op tafel en hebben ze een smoking aan.

IRIS : De kwijl wordt opgevangen in een zilveren schaalje.

MATHILDE : Ik zit meestal bij de jonkies. Waar ik hoor.

HENDRIK : Ik heb me mijn hele leven kapot gewerkt om schijntrijk te worden en nu ben ik het en vind ik er geen bal aan.

IRIS : We weten het, Hendrik.

MATHILDE : Hoeveel heb je eigenlijk?

HENDRIK : Veel. En het wordt elke dag meer.

MATHILDE : Geef alles maar aan mij.

HENDRIK : Jij hebt genoeg van jezelf.

MATHILDE : Ik heb helemaal niks van mezelf. Alles is van Oscar. Ik wil het allemaal best hebben.

HENDRIK : Kan ik het beter verdelen onder de arme inboorlingen hier.

IRIS : Heb je in Noorwegen ook inboorlingen?

HENDRIK : (*Kijkt moeizaam om*) Zijn we in Noorwegen?

IRIS : Volgens mij wel.

HENDRIK : Ik dacht ook al, wat is het koud hier. Dit voelt niet als Sint Barts of Tortola.

MATHILDE : Zo koud is het toch niet? Ik heb het niet koud.

IRIS : Dat komt omdat je al dertig jaar in de overgang zit.

MATHILDE : Ik zit nog helemaal niet in de overgang.

*(Iris lacht.)*

Het is zo. Ik ben een medisch wonder. Ik ben nog steeds honderd procent vrouw.

IRIS : Ben je geen vrouw meer als je je overgang hebt gehad?

MATHILDE : Ik kan nog zwanger geworden. Technisch gesproken.

*(Iris lacht.)*

Zit niet zo stom te hinniken jij.

*(Iris lacht.)*

HENDRIK : Er komt weer een nieuwe lading vandaag. In een bejaardentehuis gaat er wel eens eentje dood, maar het verloop is toch veel kleiner dan hier.

MATHILDE : Ik vind het altijd leuk als er nieuwe mensen komen.

IRIS : Kijken of er wat bij zit voor je.

MATHILDE : Ik ben oud en getrouwd, maar ik ben van vlees en bloed. Tot de laatste snik, mind you.

IRIS : Ik denk dat Oscar blij zou zijn als je iemand aan de haak sloeg.

MATHILDE : Oscar is gek op me. Hij kust de grond waarover ik loop.

IRIS : Waarover je wegloopt, bedoel je? Als-ie zo gek op je is, waarom stuurt-ie je dan steeds op cruise?

MATHILDE : Omdat ie gek op me is. Dat gunt-ie me.

IRIS : Dan is-ie een paar weken van je af, bedoel je.

HENDRIK : (*Probeert uit zijn stoel te komen, wat niet lukt.*) Hè verdomme, ik kom die stoel niet uit. Ik wou dat ik geen benen had.

IRIS : Dan lukte het helemaal niet.

HENDRIK : Dan zat ik in een karretje en kon ik rollen.

IRIS : Waar moet je naar toe?

HENDRIK : Ik ga naar het hovendek. Ik heb geen zin in dat geruzie van jullie.

IRIS : Ik hou al op. En ik ga zo toch naar mijn hut. Even uitrusten van het uitrusten hier aan dek.

HENDRIK : Laat me niet alleen met haar, straks vreet ze me op.

IRIS : Moet ze wel eerst d'r stoel zien uit te komen.

MATHILDE : Dat is voor mij geen probleem. (*Ze staat op en gaat weer zitten.*) Voila. Ik ben nog helemaal goed. En ik zie d'r nog fantastisch uit. Ook naakt. In mijn categorie dan.

IRIS : De meeste mannen zijn bang voor je, weet je dat? Omdat je zo'n geile krokodil bent.

HENDRIK : Geile krokodil? (*Daar moet Hendrik om lachen.*)

MATHILDE : Volgens mij zijn er helemaal geen krokodillen in Noorwegen. En zeker geen geile.

HENDRIK : Zijn we in Noorwegen?

IRIS : Dat zeg ik net.

HENDRIK : Noorwegen? Aha. Ik dacht al, wat is het koud.

MATHILDE : Hoe kom je eigenlijk op de gedachte dat ik jou op zou willen vreten? Je bent veel te oud voor me. En veel te lelijk.

HENDRIK : Een man hoeft niet jong of knap te zijn. Een man moet rijk zijn. Leer mij de vrouwtjes kennen.

MATHILDE : Waarom zou ik je dan opeten? Heb ik niks aan je. Moet ik eerst met je trouwen en je dan opvreten. Dan erf ik alles.

IRIS : Waar gaat dit gesprek over?

HENDRIK : Ik vind ruzie maken niet leuk, maar een beetje elkaar vliegen afvangen wel. Dat het spits is. Gevat. Met grapjes. Dat kan ik wel waarderen. Ik heb er geen last van.

MATHILDE : We zitten hier als amusement voor Hendrik. Tot we dood neervallen.

IRIS : We vallen niet eens. We blijven gewoon in de stoel zitten. Daarom zijn dit van die goeie stoelen. Helemaal ingesteld op beroertes en zo.

MATHILDE : Ik ga niet dood in een dekstoel.

IRIS : Jij wilt zeker sterven in het harnas? In de armen van een jonge steward.

MATHILDE : Als dat zou kunnen. Die Richard bijvoorbeeld. Ohhh.

*(De stoomfluit klinkt.)*

Zouden de nieuwe mensen al aan boord zijn?

IRIS : Vast. Je ziet ze zo wel verschijnen.

HENDRIK : Waar zijn we eigenlijk? Wat is het koud hier. Voelt niet als het Caribisch gebied.

*(Muzikale touche van groot dansorkest.)*

## **Scène 2**

*(Bij de bar. Daar achter staat Richard. Er zit hier en daar iemand. Arnold komt op. Hij ziet er netjes uit, maar niet rijk. Hij gaat aan de bar zitten.)*

RICHARD : Can I get you something to drink, sir?

ARNOLD : A scotch please. With ice.

RICHARD : Right away sir. *(Hij maakt het drankje.)*

*(Victorine komt op. Ze kijkt om zich heen. Ze komt nogal uit de hoogte over. Even weet ze niet wat ze moet doen. Ziet dat Arnold naar haar kijkt, wendt zich af en loopt naar andere kant van de bar en gaat daar zitten. Richard zet de whisky neer voor Arnold.)*

Here you are, sir.

ARNOLD : Thanks.

RICHARD : *(Gaat naar Victorine.)* Good afternoon madam. What can I do for you?

VICTORINE : *(Met Hollands accent, op wat bitse toon)* I will have a cup of tea. No sugar, no milk. Just the tea.

RICHARD : What kind of tea would you like, madam?

VICTORINE : *(Al lichtelijk geërgerd)* Normal tea. No mango, or pineapple or..eh.. channel, or whatever.

RICHARD : Channel?

VICTORINE : Yes. Channel. What's the name? Eh...

ARNOLD : Kaneel? Cinnamon.

VICTORINE : *(Kijkt even naar hem en wendt zich dan weer af)* Normal tea. I want normal tea.

RICHARD : Yes madam. *(En hij gaat bezig met de thee.)*

*(Victorine kijkt nogmaals even naar Arnold maar wendt zich weer snel af.)*

ARNOLD : Je bent Nederlands hè?

VICTORINE : *(Afgemeten)* Waarom denkt u dat?

ARNOLD : Ik hoor het. En we hebben elkaar toch in het vliegtuig gezien?

VICTORINE : Is dat zo? Niet dat ik weet.

ARNOLD : *(Loopt naar haar toe en geeft haar een hand)* Ik ben Arnold Bobsen.

VICTORINE : Bobsen?

ARNOLD : Bobsen ja. Niet goed?

VICTORINE : Bobsen.

ARNOLD : Met twee keer de B van Bidden, ééntje aan het begin en ééntje in het midden.

Zei mijn vader altijd.

VICTORINE : *(Stijfjes)* Ik ben mevrouw van Serooskerken.

ARNOLD : *(Stijfjes imiterend)* Dag mevrouw van Serooskerken.

VICTORINE : Dag mijnheer Bobsen.

ARNOLD : Zeg maar Arnold.

VICTORINE : Ik zeg liever mijnheer Bobsen, als u het niet erg vindt.

ARNOLD : Kouwe kak?

VICTORINE : Wat zegt u?



ARNOLD : Je verstond me toch wel?

VICTORINE : Misschien wou ik u liever niet verstaan.

RICHARD : *(Is klaar met de thee.)* Eén thee. Alstublieft. Gewone thee.

VICTORINE : *(Verheugd)* O, U bent ook Nederlands?

RICHARD : Inderdaad. Mijn naam is Richard. Tot uw dienst.

VICTORINE : Misschien kan je me helpen, Richard. Ik verwacht mijn dochter nog. Wij doen deze reis samen, maar ze komt apart. Het is zo'n grote boot, ik heb geen idee of ze er al is.

RICHARD : Wat is haar naam?

VICTORINE : Suzan van Serooskerken.

RICHARD : Ik zal even gaan informeren, mevrouw. En als ze er al is, zal ik vragen of ze hier naar de bar toe komt.

VICTORINE : Dank je wel. Hartelijk bedankt.

*(Richard verdwijnt. Even stil.)*

ARNOLD : Golf, hockey, bridge en labradors?

VICTORINE : *(Kijkt hem even aan. Denkt daar even over na. Gaat dan in de tegenaanval)* Voetbal, klaverjassen, broodje bal en pils?

ARNOLD : Een stuk gezelliger, is mijn ervaring. Doe je iets voor de kost, mevrouw van Serooskerken? Of is het meneer van Serooskerken die het fortuin vergaard heeft?

VICTORINE : Ik heb in de parfum gezeten.

ARNOLD : In de parfum gezeten. Daar krijgt men een welriekende derrière van, neem ik aan. Grapje.

VICTORINE : Niet leuk.

ARNOLD : Er gaat er wel eens een de mist in.

*(Even stil. Ze drinken.)*

VICTORINE : En wat doet u, mijnheer Bobsen?

ARNOLD : Ik ben contrabassist.

VICTORINE : Contrabassist. *(Ze lacht.)*

ARNOLD : Wat is daar komisch aan? Dat was geen grap.

VICTORINE : De contrabassist Bobsen. Ik zie u met dat ding slepen, tram in tram uit.  
Had maar dwarsfluit gekozen.

ARNOLD : Ik heb een auto. En ik ben blij dat het geen dwarsfluit is geworden. Ik zou me kapot generen. Toch niet echt een mannelijk instrument.

VICTORINE : Een contrabas wel?

ARNOLD : De mijne heeft de maten 90-59-90. En nog steeds, terwijl ze al over de tachtig is.

VICTORINE : Ik wist niet dat je daar zoveel geld mee kon verdienen, met contrabas spelen.

ARNOLD : Wie zegt dat ik daar veel geld mee heb verdiend?

VICTORINE : Ik weet wat dit tripje kost.

ARNOLD : Ik heb een prijsje gewonnen in de Duitse Lotto.

VICTORINE : Aha. Dus nu gaan de bloemetjes buiten?

ARNOLD : Ik heb mijn hele leven de bloemetjes buiten gezet. Daar heb ik de Duitse lotto niet voor nodig.

*(Stilte. Ze drinken.)*

Je verwacht je dochter nog, begrijp ik?

VICTORINE : Ja mijnheer Bobsen, ik verwacht mijn dochter nog.

ARNOLD : En ze heet Suzan.

VICTORINE : Inderdaad.

ARNOLD : Dat zou ik nou niet gedacht hebben. Waarom heet ze geen Marie-Antoinette of *(op zijn Frans uitgesproken)* Jasmin of Babette-Chantal of Desiree-Pascal-Louise? *(Hij lacht.)*

VICTORINE : *(Lacht niet mee.)* Ze heet Suzanne Leonore Dominique van Serooskerken.

ARNOLD : O ja, dat komt dan toch nog wel aardig in de richting. Hoe oud is ze?

VICTORINE : Begin dertig.

ARNOLD : Weet je niet precies hoe oud ze is?

VICTORINE : Ze is eh.. drieëndertig.

ARNOLD : *(Wijst op zijn hoofd)* Het wordt minder hè? Ik heb het ook hoor. Niks om je

voor te schamen.

VICTORINE : (*Ironisch*) Dank u. Ik ben erg opgelucht.

ARNOLD : Maar wat moet een meid van 33 hier? Dit is toch alleen maar voor ouwe lijken, zoals wij? Ik zou mijn kinderen toch niet zo snel meenemen op zo'n duffe cruise. Ik zou denken dat ze meedingen om mij een plezier te doen.

VICTORINE : Suzan is dol op me. Ze zegt dat ik haar beste vriendin ben. En ze stuurt me elke week een bos bloemen. Elke donderdag krijg ik bloemen. En ik mag bij haar in komen wonen, heeft ze aangeboden. Bij haar en haar vriend Peter. Ze wonen prachtig. In een huis in Blaricum. Peter is arts. Ze zijn dol op me, ze zijn allebei gewoonweg dol op me.

ARNOLD : Je bent alleen, begrijp ik? Geen man meer?

VICTORINE : Ik ben al weer vijf jaar alleen. En ik vind het heel prettig.

ARNOLD : O ja?

VICTORINE : Zeer zeker.

ARNOLD : Je hebt het niet meer zo op mannen?

(*Victorine zwijgt.*)

Nu je alleen bent is je leven één groot feest.

VICTORINE : Laten we het daar op houden.

ARNOLD : Ik heb dat niet. Mijn vrouw is overleden. Al weer bijna tien jaar geleden. Dat was geen feest. En is het nog steeds niet. Ben je weduwe of gescheiden?

VICTORINE : Dat wilt u graag weten, meneer Bobsen?

ARNOLD : Het is meer dat ik de conversatie een beetje gaande probeer te houden, mevrouw van Serooskerken. Je bent toch geneigd als man om te denken dat dat je taak is.

VICTORINE : Er zijn nog wel meer gespreksonderwerpen, dacht ik.

ARNOLD : O, het ligt gevoelig?

VICTORINE : (*snibbig*) Het ligt helemaal niet gevoelig, het is alleen dat ik niet gewend ben voor Jan en Alleman meteen mijn hele privéleven op tafel te leggen.

ARNOLD : Je bent een beetje een trutje hè? (*Hij lacht*) Ach ja, die moeten er ook zijn.

VICTORINE : Net als de proleten.

ARNOLD : Toe maar.

VICTORINE : Wie begint er?

*(Ze kijken elkaar even aan. Strak.)*

ARNOLD : Ik ben begonnen. Dat is zo. Ik bied je mijn excuses aan. Je hebt gelijk, ook al vind je iemand kouwe kak en een trut, dan hoef je dat nog niet te zeggen. Zoiets kan je best voor je houden. Ik zal het niet meer zeggen.

VICTORINE : Maar u denkt het wel.

ARNOLD : Tja. Denken staat vrij.

*(Richard komt op met Suzan achter zich aan.)*

RICHARD : En hier is de verloren dochter.

VICTORINE : Ah, daar ben je.

SUZAN : Hallo mam.

*(Ze kussen elkaar vluchtig.)*

Ik voel me hier oud. Als je ziet wat er over die loopplank naar boven loopt. De gemiddelde leeftijd schat ik op 113.

*(Richard trekt zich weer terug achter de bar. Suzan kijkt hem na.)*

*(zacht)* Godzijdank lopen er ook nog wat stewards op dit schip.

ARNOLD : *(Zacht)* Het zijn meestal homo's. *(Met blik over Victorine)* Hij speelt vast dwarsfluit.

*(Suzan lacht. Arnold geeft Suzan een hand.)*

Arnold Bobsen.

SUZAN : Suzan van Serooskerken. Bent u een vriend van mijn moeder?

ARNOLD : Net geworden.

*(IJzige blik van Victorine.)*

Het klikt geweldig tussen ons.

SUZAN : Kan nog iets opbloeien dus. Lijkt me heel gezond voor d'r. Ze moet hoognodig weer eens worden afgestoft. Hè mam? *(Geen reactie)* Krijg ik ook iets te drinken?

ARNOLD : Wat zou je wensen, schoonheid?

SUZAN : Doe maar een witte wijn of zo. Of iets anders. Als er maar alcohol in zit.

ARNOLD : Mevrouw van Serooskerken nog een versnapering?

VICTORINE : *(stijffes)* Ik laat het even hierbij.

ARNOLD : Richard, een witte wijn alsjeblieft.

RICHARD : Zeker meneer. *(En Richard gaat aan het werk.)*

SUZAN : *(Zacht)* Leuke jongen. Homo of niet. Mam? Wat vind jij? Is het een lekker ding of niet?

VICTORINE : Ik heb daar geen mening over.

SUZAN : *(tegen Arnold)* Mijn moeder houdt niet van lekkere dingen.

ARNOLD : Ik heb het gemerkt.

VICTORINE : *(Droog)* Meneer Bobsen maakt steeds grapjes. We liggen voortdurend in een deuk.

SUZAN : O trouwens mam. Over grapjes gesproken. Ik heb goed nieuws voor je. Het is uit met Peter.

VICTORINE : Uit met Peter? Wat zeg je nou?

SUZAN : *(tegen Arnold)* Peter was mijn vriend maar mijn moeder had de pest aan 'm.

VICTORINE : Hoe kom je daar nou toch bij? Helemaal niet waar.

SUZAN : Ze vond 'm namelijk te oud voor me.

VICTORINE : Suzan, kunnen wé dit gesprek...

SUZAN : Hij is namelijk 53. En dat is ook wel een beetje ouder dan ik, dat moet ik toegeven.

VICTORINE : Alles moet weer over tafel.

SUZAN : Maar het is dus uit, mam. Je kan opgelucht ademhalen. Het is voorbij. Nieuwe ronde, nieuwe kansen. *(Tegen Arnold)* Bent u ook net aangekomen?

ARNOLD : Inderdaad.

SUZAN : Eerste cruise of wel al vaker gedaan?

ARNOLD : Ik heb veel gewerkt op dit soort schepen. In het orkestje.

VICTORINE : Meneer is contrabassist.

SUZAN : O, leuk.

VICTORINE : Ja, ik vind het ook om je gek te lachen.

ARNOLD : *(Met blik over Victorine)* Ik wou het allemaal wel eens van de andere kant zien.

SUZAN : En? Bevalt het tot nu toe?

ARNOLD : *(Monter)* Nee.

VICTORINE : Is toch een prachtige boot?

ARNOLD : De boot is prachtig. Maar het publiek. Ik geloof niet dat ik me er nou erg op verheug om drie weken met mevrouw van Serooskerken op te trekken.

*(Suzan lacht. Victorine kijkt hem ijzig aan.)*

Verdomme. Zeg ik weer wat ik denk. Wat is dat toch een irritante gewoonte.

VICTORINE : *(Ijzig)* Zullen we dit gesprek dan maar beëindigen?

ARNOLD : Voor mij hoeft het niet. Ik wil best nog even door, dat wel.

SUZAN : *(Grijnst)* Ik ook.

VICTORINE : Ik niet.

*(De stoomfluit klinkt.)*

SUZAN : Volgens mij gaan we. God, wat ga ik mij vervelen de komende week.

ARNOLD : Ik niet. Ik niet.

*(Hij grijnst naar Victorine. Zij kijkt geërgerd weg. De muziek klinkt weer op.)*

**Scène 3**

*(Muziek loopt door. Bij Iris, Hendrik en Mathilde op dekstoelen. Steeds weer met ruimte ertussen. Figuratie alom. Suzan loopt langs ze naar een dekstoel aan de andere kant. Ze begint zich gedeeltelijk uit te kleden om in de zon te gaan zitten. Men kijkt ademloos naar zoveel schoonheid en jeugd.)*

IRIS : Wat een plaatje.

MATHILDE : *(Zacht)* Ze is Nederlands hoor. Ik hoorde haar praten met Richard.

HENDRIK : Dat ze het niet koud heeft.

MATHILDE : *(Zacht, met blik op Suzan)* Het zou toch verboden moeten worden op zo'n reis. Met al die fossiele karkassen. Nu zie ik er zelfs oud uit!

HENDRIK : In het Caribisch gebied zie je d'r tientallen op het strand. Dat soort meiden. De een nog mooier dan de ander.

*(Suzan gaat in de strandstoel zitten.)*

MATHILDE : Wat moet zo'n meisje op zo'n boot? De leuke mannen wegkapen zeker.

HENDRIK : *(Somber)* Ik hoef al die nieuwe mensen niet meer leren kennen. Over een paar weken zijn ze toch weg.

IRIS : Dat maakt voor jou toch niet uit? Mensen die je al jaren kent vergeet je ook.

HENDRIK : Jullie vergeet ik niet.

IRIS : Wie ben ik dan?

HENDRIK : Jij bent Joke.

IRIS : Joke? Ik ben Mathilde.

HENDRIK : O ja, Mathilde. Dat bedoelde ik ook.

MATHILDE : IK ben Mathilde. Hallo!

IRIS : Nee, jij bent Joke.

MATHILDE : Wie is Joke?

IRIS : *(Vraagt Hendrik)* Ja, wie is Joke?

MATHILDE : *(Tegen Hendrik)* Zij is Iris.

HENDRIK : Iris?

IRIS : Wie ben je zelf, Hendrik?

HENDRIK : Ik ben Hendrik.

IRIS : Als je maar weet wie je zelf bent.

MATHILDE : Maar wie is Joke?

IRIS : Is dat niet die blauwspoeling met die prothese die twee weken geleden met een helikopter is afgevoerd?

HENDRIK : Is er iemand met een helikopter afgevoerd?

MATHILDE : Dat was hoe heet ze.

HENDRIK : Over wie hebben we het nou?

IRIS : Over Joke.

MATHILDE : Nee. Die heette geen Joke.

HENDRIK : Ik ken helemaal geen Joke.

*(Victorine komt oplopen. Met boek.)*

Is dat 'r?

IRIS : Nee.

*(Victorine kijkt om zich heen. Vraagt zich af waar ze moet gaan zitten.)*

MATHILDE : *(Zacht)* Dat is de moeder van die aanstelster. Hollanders. Ze zijn waarschijnlijk allebei op jacht. Moeder en dochter. Walgelijk. En bovendien is dit mijn wijk.

VICTORINE : *(Loopt naar de anderen toe.)* Goodevening.

IRIS : Goeienavond. Dit is de Nederlandse kolonie. U bent toch ook Nederlands?

VICTORINE : Inderdaad. Hoe weet u dat?

IRIS : Dat gaat hier zo snel. Als je langer dan tien minuten aan boord bent, weet iedereen hoe je heet, met wie je getrouwd bent geweest en welke ziektes je hebt en hebt gehad.

VICTORINE : Gezellig.

IRIS : Dat bedoel ik. Kom er bij zitten.

VICTORINE : Waarom niet. *(Nestelt zich in een dekstoel. Even stil. Gaat lezen.)*